

274. 4.

VERSLAG.

Dit wetsontwerp werd algemeen met instemming begroet. Sommige leden zouden echter verder willen gaan dan de Regeering voorstelt en de voorgestelde voorziening ook willen zien toegepast op makingen en stichtingen in het belang der liefdadigheid, de laatste onverschillig of zij, bij uitersten wil dan wel bij akte onder de levenden zijn opgericht. Bindende bepalingen, niet meer passend in het kader van onzen tijd, betreffende werkwijze of ondersteuning kunnen ook daar een belemmering vormen om te werken in den geest van den erflater of het doel na te streven, dat door hem werd beoogd. Ook dan is het wenschelijk om in het algemeen belang zoodanige bedingen te kunnen herzien.

Artikel 1. Enkele leden zouden de zinsnede: „zulks zooveel mogelijk in aansluiting aan de bedoeling van den erflater” willen zien aangevuld in dien zin, dat in elk geval in stand blijve wat naar de klaarblijkelijke bedoeling van den erflater voor hem de hoofdzaak der beschikking uitmaakte.

De Commissie van Rapporteurs, vertrouwend, dat de Regeering bereid zal zijn bovenstaande opmerkingen schriftelijk te beantwoorden, is van oordeel, dat de openbare beraadslaging over het voorstel daarmede genoegzaam zal zijn voorbereid.

Aldus vastgesteld 3 Maart 1925.

MEIJER.
VAN DIJK.
IJZERMAN.
KETELAAR.
LEENSTRA.

274. 5.

NOTA NAAR AANLEIDING VAN HET VERSLAG.

(Ingezonden bij brief van 10/14 Maart 1925.)

Het is den ondergeteekenden aangenaam te vernemen, dat het wetsontwerp algemeen met instemming is begroet. Wellicht is aan die instemming niet vreemd de omstandigheid, dat in het wetsontwerp zelf is omschreven in welk opzicht herziening

of vervallen-verklaring mogelijk zal zijn, n.l. alleen voorzover betreft de in artikel 1 opgesomde punten. Daardoor toch kan men zich van te voren een vrij scherp beeld vormen van de vermoedelijke werking der wet. Er wordt hier een stap gedaan op een nieuwen weg en juist daarom is het goed voorzichtigheid te betrachten.

Sommige leden hadden verder willen gaan. Zij zouden naast kunst en wetenschap willen zien vermeld de liefdadigheid, zij zouden ook schenkingen en stichtingen in de regeling willen betrokken zien. De ondergeteekenden ontkennen niet, dat de wetgever zich later wellicht ook deze materie, geheel of gedeeltelijk, zou kunnen aantrekken, doch zij achten het in ieder geval beter aan het wetsontwerp, hetwelk een afgerond geheel vormt, nieuwe onderwerpen niet toe te voegen. Trouwens voor instellingen van liefdadigheid, wier doel komt te vervallen, is reeds eenige voorziening gegeven in de artt. 8 en vlg. der Armenwet 1912. Wat het stichtingsrecht in het algemeen betreft, deze materie is door de Juristenvereniging op haar agenda geplaatst. De wetgever zal dus binnen korten tijd over meerdere bouwstoffen kunnen beschikken. Een schenking ten slotte, als overeenkomst een tweezijdige rechtshandeling, draagt een ander karakter dan de eenzijdige making; daarom is een regeling voor makingen niet zonder meer ook voor schenkingen te aanvaarden.

Artikel 1. De ondergeteekenden meenen, dat de zinsnede „zulks zooveel mogelijk in aansluiting aan de bedoeling van den erflater” voldoende aangeeft, dat die bedoeling een factor is waarmede ernstig rekening moet worden gehouden; terwijl anderzijds de gelegenheid wordt gelaten die voorziening te treffen, welke — alle omstandigheden (daaronder die bedoeling) in aanmerking genomen — de meest wenschelijke is. Verder behoeft niet te worden gegaan. Zij gelooven niet, dat eene aanvulling, welke zou melding maken van de „klaarblijkelijke” bedoeling en „de hoofdzaak” der beschikking, de hanteering der wet zou vereenvoudigen.

*De Minister van Onderwijs,
Kunsten en Wetenschappen,*

J. TH. DE VISSER.

De Minister van Justitie,

HEEMSKERK.